

Grygiel Stanisław, ur. 10 XII 1934 r. w Zembrzycach k. Suchej Beskidzkiej, zm. 20 II 2023 r. w Rzymie, doktor KUL, filozof, filolog.

W 1949 r. zdał tzw. małą maturę (zwykła matura zdana eksternistycznie w 1957 r. przy Wojewódzkim Wydziale Oświaty w Krakowie) i następnie wstąpił do jezuitów. W Starej Wsi ukończył w 1953 r. liceum zakonne. W 1956 r. uzyskał licencjat z filozofii na Wydziale Filozofii Towarzystwa Jezusowego w Krakowie, przedkładając pracę *Analiza krytyczna struktury dzieł literackich w estetyce Romana Ingardena*, powstałą pod kierunkiem ks. Jana Popiela. Wystąpił z zakonu i podjął naukę na filologii polskiej na Wydziale Filozofii UJ.

Studia ukończył w 1962 r. uzyskaniem tytułu magistra filologii polskiej na podstawie rozprawy *Zaginiona część kroniki Bernarda Wapowskiego*, którą kierował Tadeusz Ulewicz. W 1965 r. obronił na Wydziale Filozofii KUL pracę doktorską *Wiadomość a moralność w filozofii Jean Paul Sartre'a*, napisaną pod kierunkiem ks. K. Wojtyły. W latach 1966-67 studiował filozofię na uniwersytecie w Lowanium.

W 1962 r. rozpoczął pracę w Bibliotece UJ. Następnie (do 1980 r.) redagował „Znak”. W latach 1964-1980 wykładał filozofię w krakowskim WSD, a w latach 1970-1980 antropologię filozoficzną na PAT w Krakowie i od 1981 r. na Lateranum (od 2004 r. sprawował urząd kierownika Katedry Karola Wojtyły), w latach 1990-1993 filozofię człowieka w akademii św. Krzyża w Rzymie, a w 1992-97 w akademii teologicznej w Lugano. W latach 1980-1983 był dyrektorem Polskiego Instytutu Kultury Chrześcijańskiej. 1982 r. był współtwórcą kwartalnika „Il Nuovo Areopago” (do 2002 r. pełnił funkcję redaktora naczelnego).

Był konsultorem Papieskiej Rady ds. Rodziny, członkiem Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Towarzystwa Filozoficznego w Argentynie i Akademii Wiedzy i Sztuki w Wiedniu. Publikował na tematy związane z małżeństwem i rodziną, wkładem pap. Jana Pawła II w naukę o rodzinie, poruszał zagadnienia: patriotyzmu, filozofii, kultury, wiary i modlitwy. Do jego najważniejszych prac należą: *W kręgu wiary i kultury* (Warszawa 1990), *Kimże jest człowiek? Szkice z filozofii osoby* (Kielce 1995), *Dolce guida e cara* (Milano 1996), *Ojczyzna jest zawsze trochę dalej...* (Kielce 1998), *Jestem, więc modlę się* (Poznań 2012), *Na ścieżkach prawdy. Rozmawiając z Janem Pawłem II* (Poznań 2013), „*Od początku – na zawsze*”. *Miłujmy prawdę małżeństwa* (Poznań 2015), *Il „Principio” che è per sempre – L'incontro, l'amore, il sacramento del matrimonio* (Siena 2016). Był też redaktorem „*Amare l'amore umano*”. *L'eredità di Giovanni Paolo II sul matrimonio e la famiglia* (Siena 2007; z L. Meliną, *Miłować ludzką miłość. Dziedzictwo myśli Jana Pawła II o małżeństwie i rodzinie*, Warszawa 2010) i *L'amore e la sua regola. Karol Wojtyła e l'esperanza delle „Ambiente” di Cracovia* (z P. Kwiatkowskim, Siena 2009). Jego artykuły ukazały się m.in. w czasopismach: „Ethos”, „Tygodnik Powszechny”, „Więź”, „Zeszyty Karmelitańskie”, „Znak”, „Życie i Płodność”.

Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1974), otrzymał także Nagrodę Pokojową im. Maksymiliana Kolbego-Reinholda Schneidera (1976) oraz nagrodę Stowarzyszenia Wydawców Katolickich „Feniks” w 2017 r. (z żoną Ludmiłą).

AU KUL, Akta osobowe studentów, sygn. F [brak nr albumu]; S. Grygiel, *Un nuovo Areopago. Perché?*, „Il Nuovo Areopago” 1(1982), s. 5-7.

Miroslaw Fijolek